

Küçük Penguenin Feneri

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Penguenin Feneri

Aysel Banu YAVUZAL

Buzlu g neyde, karın  eker gibi parıldadığı yerde, Pip adında k   k bir penguen ya ardı. Pip'in parlak siyah bir sırtı, karlı beyaz bir karnı ve minicik turuncu bir gagası vardı. Sarı p sk ll  k   k kırmızı bir atkı takardı. Pip paytak paytak y r meyi ve ke fetmeyi  ok severdi, ama karanlıktan ho lanmazdı. Bir sabah Pip karda yarı g m l  harika bir  ey buldu: sıvacık altın bir ı ık sa an k   k pirin  bir fener.

Pip feneri aldı ve sıkıca tuttu. Altın ışık karda dans etti ve içini ısıttı. "Seni güvende tutacağım," diye fısıldadı fenerine. Karın mavi ve beyaz parıldadığı büyük buz tepelerine doğru paytak paytak yürüdü. Yürürken fener sallanıyor, ışığı buzun üzerinde küçük gökkuşakları oluşturuyordu. Pip kendini birazcık cesur hissetti.

Aniden yukarıdan yumuşak bir vınlama sesi geldi. Güzel bir kuş kara kondu. Hafifçe mavi parıldayan buz gibi beyaz tüyleri, uzun zarif kanatları ve gümüş bir gagası vardı. Menekşe rengi gözleri yıldızlar gibi ışıldıyordu ve başında minik bir kırağı kristali tacı vardı. "Merhaba," dedi. "Ben Luma, bir kar fırtınası kuşu. Ne güzel bir fenerin var!"

Pip'in kalbi hızlı hızlı çarptı. Daha önce hiç büyülu bir kuşla tanışmamıştı. "Ben Pip," dedi utangaçça. "Bu feneri karda buldum." Luma gülümsedi ve kanadına bağılı ince gümüş bir kurdele minik kar taneleri saçtı. "Bu özel bir fener," dedi. "Gizli bir buz mağarasına giden yolu aydınlatabilir. Görmek ister misin?" Pip parlayan fenere baktı ve başını salladı.

Luma önden gitti, karın üzerinde alçaktan uçtu. Pip fenerini yüksekte tutarak arkasından paytak paytak yürüdü. Yumuşak mavi bir ışıqla parlayan bir mağara girişine geldiler. İçeride duvarlar bir milyon elmas gibi parıldıyor ve ısıldıyordu. "Oo!" diye soluğu kesildi Pip'in. "Çok güzel!" Ama mağara aynı zamanda büyük ve bazı yerleri karanlıktı, Pip'in küçük ayakları titriyordu. Luma yanına kondu. "Yakınımdan ayrılma," dedi yumuşacık bir sesle.

Pip derin bir nefes aldı ve içeri adım attı. Parlayan buz, duvarlarda dans eden tuhaf gölgeler oluşturunuyordu. Bazı gölgeler dev kanatlar gibi görünüyordu. Pip'in kalbi güm güm güm diye attı. Fenerini daha sıkı tuttu. "Biraz korkutucu," diye fısıldadı. Luma yanında kanat çırpı. "Biliyorum," dedi. "Ama birlikteyiz. Ve fenerin parlak. Biraz daha ilerleyelim."

Mağaranın derinliklerine doğru yürüdüler. Üstlerindeki buz pembe, mavi ve yeşil renklerle parıldıyordu. "Bak!" dedi Luma kanadıyla işaret ederek. "Bunlar ışığı yakalayan buz kristalleri." Pip gülümsedi. Mağara artık o kadar da korkutucu hissettirmiyordu. Fenerini yukarı kaldırdı ve ışık kristalleri daha da parlak yaptı. "Tıpkı sihir gibi," dedi. Luma çingiraklı çanlar gibi bir sesle güldü.

Ama sonra mağaranın üç karanlık tünele ayrıldığı bir yere geldiler. Pip durdu. "Hangi yöne gideceğiz?" diye sordu. Sesi çok küçük çıktı. Luma yukarı uçtu ve etrafa baktı. "Emin değilim," dedi. "Ama birlikte çözebiliriz." Pip'in karnında bir kıpırtı oldu. Karanlık tüneller gerçekten çok karanlık görünüyordu. Sıcacık yuvasında, evinde olmayı diledi.

Luma bir kayanın üzerine kondu ve düşündü. "Fenerin yardımcı olabilir," dedi. "Onu yükseğe tutarsak, belki hangi tünelin daha çok parladığını görebiliriz." Pip feneri olabildiğince yükseğe kaldırdı. Işık her tünele parladı. Sol tünel minik mavi ışıklarla parıltıyordu. "O taraftaki!" dedi Pip. "Dostça görünüyor." Luma başını salladı. "İyi düşündün!" dedi. Birlikte sol tünele doğru yürümeye başladılar.

Sol tnel dardı ve duvarlar yakındı. Pip dikkatlice paytak paytak yrmek zorundaydı. Ama mavi ışıklar gitgide daha da parlaklaşıyordu. Kısa sre sonra kocaman bir maęara odasına girdiler. Tavan, yıldızlar gibi grnen parıldayan buzla kaplıydı. "Vay canına!" diye fısıldadı Pip. "Tıpkı gizli bir gkyz gibi!" Luma kanatları parıldayarak etrafta uętu. "Byle bir Őeyi hię grmemiřtim," dedi mutlulukla.

Tam o sırada mağaradan bir rüzgâr esti. Pip'in feneri titredi. "Olamaz!" diye bağırdı. "Işık sönüyor!" Mağara karardı ve Pip'in kalbi hızla çarptı. Kendini çok küçük ve çok korkmuş hissetti. Ama Luma yaklaştı ve kanadını ona doladı. "Endişelenme," dedi yumuşacık bir sesle. "Buradayım. Derin bir nefes al. Bunu birlikte başarabiliriz."

Pip derin bir nefes aldı. Feneri sabit tuttu ve alev yeniden güçlendi. "Haklısın," dedi. "Sen yanımdayken kendimi daha cesur hissediyorum." Luma gülümsedi. "Ben de sen yanımdayken daha cesur hissediyorum," dedi. "Arkadaşlar birbirine yardım eder." Parıldayan mağaranın etrafına baktılar. Buz kristalleri sanki onları alkışlıyormuş gibi ışıldadı. Pip soğuk mağarada bile içinin ısındığını hissetti.

Sonra Luma duvardaki küçük bir delikten gelen yumuşak bir ışık fark etti. "Bak!" dedi. "Sanırım çıkış yolu orası." Pip ve Luma delikten sızdılar. Kendilerini dışarıda, karlı bir tepede buldular. Güneş batıyordu ve gökyüzü pembe ve altın rengindeydi. Pip evini uzakta görebiliyordu. "Başardık!" diye sevindi. Fener onun yüzgecinde mutlulukla parlıyordu.

Pip ve Luma birlikte eve döndüler. "Cesur olmama yardım ettiğin için teşekkür ederim," dedi Pip. Luma gülümsedi ve ona minik bir gümüş tüy verdi. "Bunu sakla," dedi. "Ne zaman kendinden emin olmasan, içinde cesaret olduğunu hatırla. Ve bir arkadaşın olduğunu." Pip tüyü atkısına bağladı. Akşam ışığında parıldadı.

O günden sonra Pip ve Luma en iyi arkadaş oldular. Karlı dünyayı birlikte keşfettiler ve Pip bir daha karanlıktan hiç korkmadı. İyi arkadaşların emin olmadığımızda kendimizi cesur hissetmemize yardımcı olduğunu öğrendi. Ve ne zaman küçük pirinç fenerine baksa, parlayan buz mağarasını ve yanından ayrılmayan büyülü kar fırtınası kuşunu hatırladı.

Küçük penguenin feneri buzlu güneyde hâlâ sıcacık parlıyor. Pip ve Luma birçok macerayı paylaşıyor ve her biri kahkahalar ve cesaretle dolu. Yani eğer bir gün biraz korkarsan, Pip ve Luma'yı hatırla. Kendi fenerini yükseğe tut ve bil ki arkadaşlık en karanlık mağarayı bile aydınlatabilir.